ADRIENNE VON SPEYR

OPERA POSTUMĂ

CARTEA TUTUROR SFINȚILOR

Cu o introducere de
Hans Urs von Balthasar
Traducere de
Maria-Magdalena Anghelescu

Galaxia Gutenberg
2024

CUPRINS

INTRODUCERE 13

1. INTRODUCERE GENERALĂ ÎN VOLUMELE POSTUME 13
A. STRUCTURA MISIUNII 13
B. CELE UNSPREZECE TEME FUNDAMENTALE 17
C. CELE DOUĂSPREZECE VOLUME DE OPERE POSTUME 28
2. INTRODUCERE SPECIALĂ PENTRU ACEST VOLUM 32

PRIMA SERIE: ***Scurte descrieri, uneori cu răspunsuri la întrebări*** 37
IOSIF 39
BARNABA 40
TIT 41
TIMOTEI 41
APOLLO 42
AUTORUL LUI „HERMA" (aprox. 150) 43
GRIGORE FĂCĂTORUL DE MINUNI († aprox. 270) 45
CONSTANTIN [CEL MARE] (288-337) 47
(PSEUDO-)MACARIE (aprox. 300-390) 48
GRIGORE DE NYSSA († aprox. 394) 49
EFREM (306?–373) 51
DIDIM CEL ORB (aprox. 313-398) 52
EPIFANIE DE SALAMINA (aprox. 315-403) 53
VASILE (aprox. 330-379) 54
IERONIM (342-420) 56
DIADOH AL FOTICEEI (sec. V) 57
PSEUDO-DIONISIE AREOPAGITUL (I) (aprox. 500) 58
PSEUDO-DIONISIE AREOPAGITUL (II) (aprox. 500) 59
BEDA (672/3-755) 60
CAROL CEL MARE (aprox. 742-814) 61
HENRIC AL II-LEA cel SFÂNT (973-1024) 63
CUNIGUNDA († 1033) 64
PETRU DAMIANI (1007-1072) 65
GRIGORE AL VII-LEA (1020/25-1085) 66
OTTO DE BAMBERG (1060/62-1159) 67
RUPERT DE DEUTZ (1075/80-1129/30) 68
GUILLAUME DE SAINT-THIERRY († aprox. 1150) 69
NORBERT (aprox. 1082-1134) 70
HILDEGARD (1098-1179) 71
RICHARD DE SAINT-VICTOR († 1173) 73
IOACHIM DE FLORA (aprox. 1150-1202) 74
INOCENȚIU AL III-LEA (1160/61-1216) 76

FRANCISC DE ASSISI (1181/82-1226) 77
CLARA (1194-1253) 79
ELISABETA DE TURINGIA (1207-1251) 81
CELESTIN AL V-LEA (1215-1296) 82
LUDOVIC AL IX-LEA AL FRANȚEI (1219-1270) 83
MARGARETA COLONNA († 1284) 84
LUKARDIS VON OBERWEIMAR (1276-1509) 85
HADEWYCH (1300, Olanda) 86
CHRISTINA DIN STOMMELN († 1512) 87
TAULER (după 1300-1361) 87
BRIGITA (1302/03-1575) 89
MARGARETA EBNER († 1351) 91
HEINRICH VON NÖRDLINGEN († după 1379) 93
ECATERINA DE SIENA (1547-1580) 93
VINCENȚIU FERRER (aprox. 1550-1419) 95
GERSON (1363-1429) 96
FRA ANGELICO († 1455) 97
JÜTZI SCHULTHASIN 98
THOMAS À KEMPIS (1579/80-1471) 99
NICOLAUS CUSANUS (1401-1464) 100
IOANA D'ARC (aprox. 1412-1451) 101
ECATERINA DE BOLOGNA (1413-1463) 105
„THE CLOUD OF UNKNOWING" (sec. al XIV-lea) 106
FRANCISC DIN PAOLA († 1507) 107
BOTTICELLI (1444/5-1510) 108
STEFANA QUINZANI (1457-1530) 110
JOHN FISHER (aprox. 1459-1555) 110
OSUNA († aprox. 1540) 111
LAS CASAS (1474-1566) 112
MICHELANGELO (1475-1564) 113
LUCIA DIN NARNIA (1476-1544) 114
LUTHER CĂLUGĂRUL (1483-1546) 115
ÎMPĂRATUL CAROL QUINTUL (1500-1558) 116
PIUS AL V-LEA (1504-1572) 117
JERÓNIMO NADAL (1507-1580) 118
TEREZA A PRUNCULUI ISUS (1515-1582) 120
FILIP NERI (1515-1595) 120
TINTORETTO (1518-1594) 121
CATERINA DE' RICCI (1522-1590) 123
CAMÕES (1524/5-1580) 124
LUIS DE LEÓN (1527-1591) 125
FILIP AL II-LEA AL SPANIEI (1527-1598) 126
BALTASAR ALVAREZ (1534-1580) 128
MARIA DE LA VISITACIÓN (Lisabona 1541) 129

IOAN AL CRUCII (1542-1591) 131
ALFONSO RODRÍGUEZ, FRATE LAIC IEZUIT (1531-1517) 133
ROBERT BELLARMIN (1542-1621) 133
EL GRECO (1548-1614) 134
VERONICA GIULIANI (1660-1727) 135
SHAKESPEARE (1564-1616) 137
MAGDALENA DE PAZZI (1566-1607) 137
MADAME ACARIE (1566-1618) 139
FRANCISC DE SALES (1567-1622) 140
JEANNE FRANÇOISE DE CHANTAL (1572-1641) 142
FIDEL DIN SIGMARINGEN (1577-1622) 145
CONDREN (1588-1641) 146
PETRU CLAVER (1581-1654) 147
MARIE DES VALLÉES (1590-1656) 148
FRIEDRICH SPEE (1591-1635) 149
LOUISE DE MARILLAC (1591-1660) 150
MARIE DE L'INCARNATION (1599-1672) 151
CALDERON (1600-1681) 153
AGNÈS DE JÉSUS O.P. (1602-1654) 154
OLIER (1608-1657) 155
MARGUERITE DE BEAUNE (1619-1648) 155
ANGELUS SILESIUS (1624-1677) 157
BOSSUET (1627-1704) 158
RACINE (1659-1699) 160
FRANCESCO DE GERONIMO S. J. (1642-1716) 161
MARGUERITE MARIE ALACOQUE (1647-1690) 162
FÉNELON (1651-1715) 163
MADAME GUYON (1648-1717) 165
COSTANTE MARIA CASTRECA (1670-1756) 167
BENEDICT AL XIV-LEA (1675-1758) 168
CRESCENTIA HÖSS (1682-1744) 169
ALFONS MARIA DE LIGUORI (1696-1787) 170
MARIA FRANCESCA A CELOR CINCI RĂNI (1715-1791) 171
JOSEPH HAYDN (1732-1809) 172
BENEDICT LABRE (1748-1785) 173
GOETHE (1749-1852) 174
CLEMENT HOFBAUER (1751-1820) 175
BEETHOVEN (1770-1827) 176
ROOTHAAN (1785-1855) 177
MANNING (1808-1892) 178
SÖREN KIERKEGAARD (1815-1855) 179
WILLIAM FABER (1814-1865) 180
DON BOSCO (1815-1888) 181
DOMENICA LAZZARI (1815-1848) 182

KONRAD PARZHAM (1818-1894) 183
PALMA M. MARTARELLI (1825-1888) 184
THÉOPHILE VÉNARD (1829-1861) 185
PIUS AL X-LEA (1855-1914) 186
HIERONYMUS JAEGEN (1841-1919) 187
GERARD M. HOPKINS (1844-1889) 188
BERNADETTE (1844-1879) 189
TERESA HIGGINSON (1844-1905) 191
LUCIE CHRISTINE (1844-1908) 192
MARIA BAOUARDY (Maria a lui Isus Răstignit, 1846-1879) 192
LÉON BLOY (1846-1917) 193
LOUISE LATEAU (1850-1885) 195
MARIE JULIE JAHENNY (1850-1941) 195
MERCIER (1851-1926) 196
MARIE DE JÉSUS (1855-1916) 197
P. VALLÉE O.P. 198
RIMBAUD (1854-1891) 200
PIUS AL XI-LEA (1857-1959) 200
COLUMBA MARMION (1858-1925) 202
PAULINE MARTIN (1861-1951) 203
ÉLISABETH LESEUR (1866-1915) 204
PÉGUY (1875-1914) 205
IOAN AL XXIII-LEA (1881-1963) 206
BERNANOS (1888-1948) 207
MARIE-ANTOINETTE DE GEUSER (CONSUMMATA) (1889-1918) 208
JOSEFA MENENDEZ (1890-1925) 210
EDITH STEIN (1891-1942) 212
TEREZA NEUMANN VON KONNERSREUTH (1898-1964) 213

SERIA a II-a: ***Descrieri, în cea mai mare parte cu răspunsuri la întrebări*** 217
APOSTOLUL IOAN 219
PAVEL 220
ȘTEFAN 221
POLICARP († 155) 222
IUSTIN († 166) 223
CLEMENT AL ALEXANDRIEI (150-217) 224
TERTULIAN (160-220) 225
IPOLIT AL ROMEI († 235) 226
CIPRIAN († 258) 227
PAHOMIE († 346) 228
ANTONIE EGIPTEANUL (251-356) 228
EUSEBIU DE VERCELLI († 371) 229
MARTIN DE TOURS (316-400) 230
SIMEON STÂLPNICUL († 459) 231

LEON CEL MARE († 461) 231
PATRICK († 461) 232
MAXIM MĂRTURISITORUL (580-662) 233
BONIFACIU (675-754) 235
MEINRAD († 861) 235
SIMEON NOUL TEOLOG († 1022) 236
BRUNO (aprox. 1052-1101) 238
ELISABETA DE SCHÖNAU († 1165) 239
HILDEGARD (1098-1179) 239
THOMAS BECKET (1117-1170) 240
ANTON DE PADOVA (1195-1231) 241
BONAVENTURA (1221-1274) 242
TOMA DE AQUINO (1225-1274) 243
DUNS SCOTUS (1215-1308) 244
DANTE (1265-1321) 245
CHRISTINE EBNER († 1565) 246
RUYSBROECK (1294-1381) 247
IULIANA DIN NORWICH (1342 – aprox. 1442) 248
BERNARDIN DIN SIENA (1380-1444) 249
SAVONAROLA (1452-1498) 250
IOAN AL LUI DUMNEZEU (1495-1550) 251
CARLO BORROMEO (1538-1584) 252
CAMILLUS DE LELLIS (1550-1614) 253
VINCENȚIU DE PAUL (1581-1660) 254
DENIS PÉTAU (Petavius) (1583-1652) 255
IOSIF DIN COPERTINO (1603-1663) 256
ROZA DE LIMA (1586-1617) 257
JEAN-FRANÇOIS REGIS (1597-1640) 258
GRIGNION DE MONTFORT (1673-1716) 259
PAUL AL CRUCII (1694-1775) 260
MOZART (1756-1791) 261
PIUS AL IX-LEA (1792-1878) 262
VINCENZO PALLOTTI (1795-1850) 263
NEWMAN (1801-1890) 264
LEON AL XIII-LEA (1810-1903) 265
MARIE LATASTE (1822-1847) 266

SERIA A III-A: ***Atitudinea interioară, atitudinea mărturisitoare, atitudinea rugăciunii*** 267
PETRU 269
IACOV, FIUL LUI ZEVEDEU 270
IOAN 271
ANDREI 273
FILIP 274

BARTOLOMEU (Natanael) 275
MATEI 276
IUDA TADEU 279
IACOV, FIUL LUI ALFEU 281
TOMA 283
SIMON ZELOTUL 284
IUDA ISCARIOTEANUL 285
MAGDALENA 288
MATIA 289
PAVEL 290
MARCU 291
LUCA 293
HRISOSTOMUL (344-407) 294
EVAGRIE PONTICUL (346-399) 296
CHIRIL AL ALEXANDRIEI († 444) 297
RAMON LLULL (1235-1315) 298
ECKHART (aprox. 1260-1527) 300
SEUSE (1295-1366) 301
PETRUS FABER (1506-1546) 302
SUAREZ (1546-1617) 303
BÉRULLE (1575-1629) 304
PASCAL (1623-1662) 306
MARIA CELESTE CROSTAROSA (1696-1755) 309
MARIA THERESIA VON MÖRL (1812-1863) 310
PETER LIPPERT (1879-1936) 312
LOUISA JACQUES (1901-1942) 313

SERIA A IV-A: ***Sfinți în rugăciuni care le sunt caracteristice*** 317
IGNATIE AL ANTIOHIEI (†) 319
IRINEU († 202) 321
CECILIA († aprox. 230) 323
ORIGEN (aprox. 185-254.) 325
ATANASIE (295-373) 330
ILARIE (320-367) 332
GRIGORE DIN NAZIANZ (330-389) 334
MONICA (331-387) 336
AMBROZIE (333-397) 337
AUGUSTIN (354-430) 340
BENEDICT (aprox. 480-543) 343
SCOLASTICA (aprox. 480-542) 345
GRIGORE CEL MARE (540-604) 347
ANSELM (1033-1109) 351
BERNARD (1091-1153) 353
DOMINIC (1170-1221) 358

ALBERT (1200-1280) 359
TOMA DE AQUINO (1225-1274) 361
MECHTHILD VON MAGDEBURG (1210-1285) 364
MECHTHILD VON HACKEBORN (1241-1299) 367
GERTRUD (1256-1302) 369
ANGELA DE FOLIGNO († 1309) 372
BRUDER KLAUS (1417-1487) 376
ECATERINA DE GENOVA (1447-1510) 379
THOMAS MORUS (1478-1535) 382
IGNAȚIU DE LOYOLA (1491-1556) 384
PETRU DE ALCANTARA (1499-1562) 391
FRANCISC DE XAVIER (1506-1552) 394
TEREZA DE AVILA (1515-1582) 396
STANISLAU (1550-1568) 398
JEAN EUDES (1601-1680) 399
COLOMBIÈRE (1641-1682) 402
ELISABETA A SFINTEI TREIMI (1880-1906) 405
TOȚI SFINȚII 407
Rugăciunea de închinare din cer 410

INDICE ALFABETIC DE NUME 413

INDICE CRONOLOGIC (PE EPOCI) 417

IOSIF

Văd rugăciunea lui evlavioasă. El este simplu la inimă și rămâne mereu în deschiderea unei dăruiri de sine pe care nu o va înțelege niciodată pe deplin. Dar nici nu e nevoie să o înțeleagă, pentru că Dumnezeu nu i-a făurit misiunea ca pe o parte a unei duble misiuni. Relația lui cu mama lui Isus nu este comparabilă, de exemplu, cu cea a lui Benedict cu Scolastica sau a lui Francisc de Sales cu Ioana de Chantal; aici misiunile sunt mai degrabă juxtapuse, iar misiunea lui Iosif este aceea de a sprijini într-un mod foarte simplu misiunea Mariei. Așa cum nu pot fi considerați un cuplu, un cuplu căsătorit, nu pot fi considerați nici un cuplu-misionar, o misiune duală. Iosif, bărbatul cel drept, este plasat în ceva care mai întâi îl îngrozește; el nu înțelege. Apoi harul îi dăruiește o înțelegere certă, dar nu completă. Îngerul îi confirmă corectitudinea evenimentului și de acum înainte știe: aceasta este calea mea, iar calea mea vine de la Dumnezeu. Dar nu va înțelege niciodată pe deplin ce s-a întâmplat cu Fecioara Maria. Și oricât de mult se străduiește să o susțină și să fie un tată pentru copilul ei, rămâne mereu conștient că nu este decât un înlocuitor. Înțelegerea lui nu merge mai departe. Și se roagă din ce în ce mai mult ca Dumnezeu să-i arate căile pe care să o apuce; nu îl roagă să-i dăruiască înțelegerea deplină. De câte ori se uită la mama cu copilul își dă seama că este un har nemaiauzit să fie acolo și să îi privească și să le fie de ajutor, și crește în credință și crește în bucurie, fără să trebuiască să străbată și el căile dure ale mamei. Deși trăiește și el ceasuri grele în grija pentru copil, el cunoaște mai ales bucuria dăruirii, bucuria participării, iar rugăciunea lui este una recunoscătoare, nu foarte cuprinzătoare, dar credincioasă și evlavioasă și frumoasă. Ori de câte ori i se dezvăluie câte ceva despre Fiul și creșterea lui și misiunea lui, el ia imediat acest lucru cu el în rugăciune, deoarece este atât de strâns legat de calea lui încât trebuie să îl mențină viu și în rugăciune. El iubește și lucrează, iar ajutorul lui este de așa natură încât nu-l pune niciodată la socoteală. De când îngerul i-a vorbit, s-a liniștit odată pentru totdeauna, iar această liniște iradiază în tot ceea ce face. El nu cunoaște neliniștea calculului. Se știe părtaș la multe mistere, chiar dacă nu i se cuvine lui să le cerceteze. Este lipsit de curiozitate, pur și simplu evlavios.

Cunoaște contemplația. Chiar simplul fapt de-a o vedea pe mamă și pe copil și ceea ce-i unește este contemplație; pentru că îi vede într-un spirit de rugăciune; și îi ia cu el în rugăciunea lui ca pe o altă taină care i s-a dăruit și la

care meditează într-un fel în ceasurile rugăciunii sale reale. Meditează, dar nu o cercetează, ci o lasă să treacă în mod rodnic prin rugăciunea lui. Iar rugăciunea lui se dezvoltă, dar în întregime în Fiul. Crește, dar nu în înțelegere de fapt.

BARNABA

Îi văd rugăciunea, care este în același timp deliberată și deliberativă. El ar vrea să reprezinte pe deplin cauza Domnului, dar se simte foarte departe de el și îi cere să îl inițieze mai bine, să îi dea harul conformității perfecte. Se roagă mult și lui Dumnezeu Tatăl și ar vrea să primească multe haruri prin Sfântul Duh, ca să le poată împărți. Nu este atât de înzestrat ca sfântul Pavel, dar este foarte conștient de misiunea sa. Și încearcă să trăiască în sărăcie în mijlocul misiunii sale și să nu primească nimic pe care să nu-l dea la rândul său mai departe. Își urmează calea pas cu pas, nu atât într-o încredere oarbă, cât mai degrabă în cadrul unei deliberări. Este perfect conștient de faptul că primii – după dispariția Domnului de pe pământ – trebuie să urmeze căi care rămân imitabile. De aceea vrea să trăiască complet în realitate tot timpul și să nu se lase târât – nici în credință, nici de alți apostoli – în lucruri pe care nu le-ar mai putea controla. Aceasta nu o face în niciun caz din convingerea că ar avea mereu dreptate, ci din conștientizarea faptului că Dumnezeu l-a chemat la o misiune clară, pe care este dator să o gestioneze în așa fel încât să se vadă că e clară. Se roagă mult, mai ales pentru alții. Nu simte nevoia sfântului Pavel de a-i pune pe alții să se roage pentru el, dar simte foarte mult nevoia de a-și vedea rugăciunea *dispărând* în Dumnezeu. El are și o rugăciune contemplativă, agățându-se cu putere de ceea ce știe despre Hristos și viața lui pământească, pentru a o replasa în scenele cerești, ca să o poată contempla astfel. O rugăciune scumpă inimii lui este și Tatăl nostru, pe care Fiul a dăruit-o lumii: să se poată ruga așa cum s-a rugat Fiul însuși și astfel: voia Tatălui să se facă pe pământ.

Relația sa cu sfântul Pavel este una dură: l-a primit în ascultarea de Dumnezeu; ulterior rolurile s-au inversat cumva, cel de jos a devenit cel de sus. Dar nu există resentiment personal, ci mereu o responsabilitate pe care o poartă înaintea lui Dumnezeu și pe care nu-l poate lăsa pe Pavel să i-o ia. Este convins că au multe să-și dea unul altuia, este convins și că acest schimb este necesar, dar și că misiunile lor nu se pot substitui reciproc.

TIT

Văd rugăciunea lui, care prin Pavel devine o rugăciune preoțească. Pavel întruchipează pentru el Biserica și poate chiar mai mult decât Biserica în curs de dezvoltare: vasul ascultării. Căci Pavel este ascultător, iar Tit ar trebui să fie în ascultare. Așa că trăiește din ceea ce îi dăruiește Pavel; nu într-o depărtare de Domnul, dar într-o reînnoire a ceea ce trebuie să fie Pavel; în primirea a ceea ce este Pavel, în reproducerea a ceea ce Pavel oglindește în el.

El se roagă; rugăciunea lui formată nu este deosebit de importantă; mai importantă este rugăciunea care așteaptă în el și care corespunde unui anumit fel de contemplare. Este un gol pe care îl creează în sine ca să fie liber pentru un mesaj. Acest mesaj se numește mai presus de toate: cuvântul sfântului Pavel. Este practica ascultării, mai ales în acea formă de ascultare care se numește indiferență. Pavel dispune de el ca de un lucru și el însuși lasă să se dispună de el. Și trebuie să învețe această lăsare să se dispună de el în numele Bisericii, care învață și ea, în numele răspunsului pe care toți cei datori sfântului Pavel trebuie să-l dea. A crea acel gol în sine înseamnă: a te nesocoti pe tine însuți, planurile tale, talentele tale și efectele lor, pentru a face de fiecare dată și imediat ceea ce ți se încredințează, și anume în așa fel încât ascultarea să continue chiar și acolo unde superiorul nu mai spune nimic. Înseamnă: a-ți face din cuvintele superiorului o regulă de viață, atât de mult încât atunci când acestea încetează să mai ajungă la tine să continui să le urmezi sensul și să duci la îndeplinire intenția primară a superiorului. Este deci un exercițiu de contemplare, de golire-de-sine, și un exercițiu de indiferență, care, deocamdată, mai apar separat. Iar atunci, Tit vede în Pavel calitățile Domnului, direct transferate, și înțelege astfel ce constituie esența sfântului. Și rămâne, în venerația pentru Pavel și în venerația pentru Domnul, pe calea pe care i-a rânduit-o Dumnezeu. Rugăciunea lui este smerită, dar puternic marcată de accentele așteptării și neanticipării. Este mai mult imitator decât creator; dar acolo unde, în lipsa unei imagini, imitația încetează iar misiunea cere creativitate, devine creator din ascultare.

TIMOTEI

Îl văd rugându-se. Nu se roagă foarte mult, așa cum primii creștini nu se roagă foarte mult, pentru că totul este atât de nou pentru ei. Se străduiesc, desigur, să intre într-o unitate cu învățătura, care creează o atmosferă de rugăciune în fiecare conversație. Așa încât și el vrea să acționeze cât mai apostolic,